

Suskun

– MESUT ÇİFTÇİ · 02 Eylül 2025

Salınmaktayım,
Bir toz zerresi misali sonsuz evrenin içinde,
Öylesi bir ıssızlığın çölünü taşımaktayım ki
Yaralı ve yalnız yüreğimde.
Çaresizliğin başkentinde,
Bir meydanda unutulmuş bir heykelim,
Heykeltraşıma küsmüşüm,
Hurdacılar da parça parça dönüşmüşüm.
Her bir parçamla vefasızlığı görmüşüm.
Alev alev yanarken bir anda sönmüşüm,
Söndürülmüşüm,
Öldürülmüşüm,
Faili meçhul bir dehlizin kuytuluklarında.

Bu bedene de mi ruh üflenmiş yoksa?
Bu ruha da mı bahşedilmiş var olmanın lütfü?
Ah bir de bahtın güneşi benim ömrüme doğsa,
Nasıl susturabilirim yüreğimdeki arsız güruhu?